

[Albrechtsen]

ført den forøgelse af beløbsrammerne, der har været tale om, men det må være et næsten helt naturligt og ufravigeligt krav, at en sådan forøgelse af midlerne også må følges op med noget andet og mere end gammel-dags diplomatiske synsvinkler. Der må nye synsvinkler ind, f.eks. hvad angår miljøpolitikken og den tiltagende miljøkrise i u-landene, for bare at nævne et eksempel på et område, som diplomaterne slet ikke er uddannet til at varetage. Jeg kan dér henvise til, hvad næstformanden for Verdensnaturfonden, dr. phil. Arne Schiøtz, har skrevet i Levende Natur nr. 1 i år om miljøproblemerne i Afrika. Miljøministeriet har holdt en konference om disse problemer og foreslået, at netop disse miljøspørgsmål i højere grad skal ind i u-landspolitikken. Han beskriver i sin artikel, hvordan det er overordentlig positivt, at miljøministeriet på den måde klart vedkender sig, at Danmark har et ansvar for miljøet også uden for Danmarks grænser, og så fortsætter han:

»Konferencen gav indtryk af en spirende forståelse hos Danida for, at miljøhensyn er vigtige i vore bistandsprojekter, men også at Danidas opfattelse af miljøhensyn er ganske snæver og stort set begrænset til de umiddelbare miljømæssige konsekvenser af projekterne.

Konferencen gav derimod ikke indtryk af nogen forståelse i udenrigsministeriet som sådant for disse væsentlige problemer.«

Den sidste bemærkning er en meget afgørende bemærkning fra Arne Schiøtz' side. Man har altså konstateret på den konference, at der ikke i udenrigsministeriet som sådant er nogen forståelse for disse miljøaspekter af hele Afrikasagen, hvor jo netop miljøkrisen, det truende økologiske sammenbrud i Afrika, er noget helt afgørende at kunne forstå og handle i forhold til, hvis man overhovedet skal kunne nå frem til en situation, hvor bistandspolitikken over for Afrika har en meningsfuld effekt. Derfor skal hele Danidas bistandsadministration, når det drejer sig om Afrika, hvor der jo også ligger hovedmodtagerlande, fra dansk side rettes ind bl.a. efter, at der er en sådan miljømæssig ekspertise til stede også i den lidt bredere forstand, som Arne Schiøtz var inde på.

Man kunne ganske givet gennemgå tingene også ud fra andre synsvinkler end det miljøpolitiske, f.eks. ekspertise med hensyn

til, hvordan kvinderne er stillet i u-landene; også dér er et felt, som må styrkes.

Jeg håber, der er et flertal i folkettinget, som måske ikke vil følge VS hele vejen i denne sag, men som i hvert fald vil være enig med mig i, at det er synspunkter, som der i langt højere grad, end udenrigsministeren har lagt op til det, skal tages hensyn til i det videre arbejde.

Kofod-Svendsen (KrF):

Også jeg vil gerne begynde med at takke udenrigsministeren for den konstruktive og konkrete redegørelse, som vi har fået, og jeg vil også her udtrykke min glæde over, at udenrigsministeren for ca. 1½ år siden tog initiativ til, at vi fik denne grundige undersøgelse af Danidas struktur og virkemåde.

Jeg er også glad for, at Danida i den rapport, der er lagt frem, får en så positiv omtale, som tilfældet er. Vi hører en gang imellem om projekter, som ikke er lykkedes, men vi hører sjældent, at de allerfleste projekter lykkes, og jeg synes nok, at denne rapport er en virkelig positiv hilsen til Danida, som jeg mener Danida fortjener, og som afbalancerer de negative projekter, som også findes. Det er klart, at selv noget, der fungerer godt, kan gøres bedre, og det mener jeg er forudsætningen for det videre arbejde med Danida: noget godt skal gøres endnu bedre med det klare sigte, at de beløb, vi giver til den tredje verden, kommer endnu flere til bedre hjælp. For vi er jo i den meget gladelige situation, når vi skal drøfte Danidas struktur, at bistandsmidlerne stadig vil vokse i de kommende år. Vi får altså stadig flere midler – fra godt 5 mia kr. til godt 7 mia kr. i løbet af få år – til at hjælpe dem, der virkelig har brug for hjælp. Men når vi øger bistanden, må vi naturligvis stadig sikre os, at pengene bruges bedst muligt. At bistanden skal vokse, og at den fortsat skal være fattigdomsorienteret, er, om jeg så må sige, forudsætningen for de administrative spørgsmål, som vi skal drøfte i dag, og her vil jeg komme med en række kommentarer.

Danidas struktur har der været en del debat om, også i offentligheden. Jeg – og her slår jeg op på s. 68 i hovedkonklusionen – har ikke kunnet læse administrationsdepartementets rapport anderledes, end at man reelt lægger op til, at Danida bør have status som